

**DET KONGELIGE
KUNNSKAPSDEPARTEMENT**

Kunnskaps- og integreringsministeren

Stortinget
Karl Johansgate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

20/3601-

20. august 2020

Vurdering av representantforslag 150 S (2019-2020) om å sikre bosetting av alle mennesker som får opphold

Jeg viser til representantforslag 8:150 S (2019-2020) fra stortingsrepresentantene Katrine Boel Gregussen, Lars Haltbrekken, Nicholas Wilkinson, Mona Fagerås, Arne Nævra og Karin Andersen:

Stortinget ber regjeringen sørge for at mennesker som har fått oppholdstillatelse, men som ikke blir bosatt fordi kostnadene ikke dekkes på lang sikt, blir bosatt snarest, og fremme eventuelle forslag som er nødvendig for å sikre dette, herunder bedre langsiktige økonomiske støtteordninger.

Bosetting av flyktninger skjer etter avtale mellom stat og kommune. IMDi, i samarbeid med KS og fylkeskommunene, anmoder hvert år utvalgte kommuner om å bosette et visst antall flyktninger. Kommune som blir anmodet om bosetting beslutter om og hvor mange flyktninger kommunen ønsker å bosette. En del flyktninger med særlige behov opplever spesielt lang ventetid før de blir bosatt. Mens flyktninger har en gjennomsnittlig ventetid på tre til syv måneder før bosetting, er ventetiden for de som bor i tilrettelagte avdelinger, særlig i bo- og omsorgsløsning eller institusjon, betydelig lengre, ofte to til fire år etter innvilget oppholdstillatelse. IMDi arbeider kontinuerlig med å finne løsninger for hver og en av disse personene, men det er utfordrende å finne kommuner som vil bosette flyktninger med store hjelpebehov.

Det siste året har det til enhver tid oppholdt seg mellom 10 og 15 personer som venter på bosetting i denne kategorien i mottakssystemet. Flere av disse blir bosatt, men det kommer også enkelte nye til, slik at antallet er mer eller mindre stabilt.

Vi ser at kommunene kan ha utgifter til ressurskrevende flyktninger som i noen tilfeller overstiger de særskilte tilskuddene fra staten knyttet til bosetting og integrering av enkeltpersoner. I noen tilfeller vil flyktninger med nedsatt funksjonsevne kunne bety behov for særskilt oppfølging ut over perioden for integreringstilskuddet.

Ved bosetting av flyktninger med nedsatt funksjonsevne og/eller atferdsvansker kan kommunene få ekstra tilskudd opp til 1 361 000 kroner per år, inntil fem år, i tillegg til integreringstilskuddet. Kommunene kan i tillegg søke Helsedirektoratet om tilskudd for særlig ressurskrevende helse- og omsorgstjenester til enkeltmottakere.

Videre har vi en samarbeidsavtale med KS om bosetting av flyktninger, samt om etablering og nedlegging av asylmottak og omsorgssentre. I avtalen forplikter partene seg bl.a. til "å finne løsninger som sikrer rask bosetting av flyktninger med særlig ressurskrevende behov i kommuner som har et tjenestetilbud som kan ivareta flyktingenes behov." I kriteriene som ligger til grunn for å anmode kommunene om å bosette flyktninger i 2021, står det blant annet at det skal tas hensyn til om kommunen kan bosette flyktninger med store funksjonsnedsettelse.

Jeg er enig med stortingsrepresentantene i at ventetiden i mottak noen ganger blir for lang og at det er uheldig. Derfor satte IMDi i 2019 ut et forskningsoppdrag, i samarbeid med Utlendingsdirektoratet, Barne- ungdoms og familiedirektoratet, Husbanken og Helsedirektoratet, som skulle fremskaffe kunnskap om hvordan offentlig forvaltning kan legge til rette for raskere bosetting i kommunene av flyktninger med særlige behov. Rapporten "*Statlige virkemidler ved bosetting av flyktninger med særlige behov*" er nå ferdigstilt og ble lansert av IMDi 14.august. I regjeringens Integreringsstrategi (2019-2022) varsler vi en gjennomgang av bosettingsordningen. Rapporten vil inngå som en viktig del av kunnskapsgrunnlaget for dette arbeidet.

Med hilsen

Guri Melby